

Singing on Pesach

JK by Jay Kelman

סוטה ל"ו ב:כ"ג

דתניא היה ר"מ אומר כשעמדו ישראל על הים היו שבטים מנצחים זה עם זה זה
אומר אני יורד תחלה לים וזה אומר אני יורד תחלה לים קפץ

שבטו של בנימין וירד לים תחילה שנאמר...אמר לו רבי יהודה

לא כך היה מעשה אלא זה אומר אין אני יורד תחילה לים וזה אומר אין אני יורד
תחילה לים קפץ נחשון בן עמינדב וירד לים תחילה שנאמר...

Sotah 36b:23

Rabbi Meir would say: When the Jewish people stood at the Red Sea, the tribes were arguing with one other. This one was saying: I am going into the sea first, and that one was saying: I am going into the sea first. Then, in jumped the tribe of Benjamin and descended into the sea first, Rabbi Yehuda said to Rabbi Meir: That is not how the incident took place. Rather, this tribe said: I am not going into the sea first, and that tribe said: I am not going into the sea first. Then, in jumped the prince of Judah, Nahshon ben Amminadab, and descended into the sea first,

ערכין י"א:י"ג-י"ד

דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק שמונה עשר ימים שהיחיד גומר בהן
את ההלל שמונה ימי החג ושמונה ימי חנוכה ויום טוב הראשון של פסח ויום טוב
(הראשון) של עצרת ובגולה עשרים ואחד תשעה ימי החג ושמונה ימי חנוכה ושני
ימים טובים של פסח ושני ימים טובים של עצרת מאי שנא בחג דאמר"י כל יומא
ומאי שנא בפסח דלא אמרינן

כל יומא דחג חלוקין בקרבנותיהן דפסח אין חלוקין בקרבנותיהן

Arakhin 10a:13-14

As Rabbi Yoḥanan says in the name of Rabbi Shimon ben Yehotzadak: There are **eighteen days** a year **on which the individual completes** the full *hallel*: **The eight days of the festival of Sukkot, and the eight days of Hanukkah; and the first festival day of Passover; and the festival day of Assembly, i.e., Shavuot.** **What is different about the festival of Sukkot, that we say *hallel* every day, and what is different about Passover, that we do not say *hallel* every day,** The days of the festival of *Sukkot* are **distinct** from one another **with regard to their additional offerings,**

שבת ל' ב:ה'

"וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת הַשְּׁמִחָה" — שְׁמִחָה שֶׁל מִצְוָה. "וְלִשְׁמִיחָה מָה זֶה עוֹשֶׂה" — זֶה שְׁמִיחָה שְׁאִינָה שֶׁל מִצְוָה. לְלַמֶּדְךָ שְׂאִין שְׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָלוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ שְׁחוֹק וְלֹא מִתּוֹךְ קְלוֹת רֹאשׁ וְלֹא מִתּוֹךְ שִׂיחָה וְלֹא מִתּוֹךְ דְּבָרִים בְּטָלִים, אֶלָּא מִתּוֹךְ דְּבַר שְׁמִיחָה שֶׁל מִצְוָה,

Shabbat 30b:5

to teach you that the Divine Presence rests upon an individual neither from sadness, nor from laziness, nor from an laughter, nor from frivolity, nor from an idle conversation, nor from an idle chatter, but rather from the joy of a mitzva.

מגילה י' ב:כ"ו

ואמר רבי יוחנן מאי דכתיב (שמות יד, כ) ולא קרב זה אל זה כל הלילה בקשו מלאכי השרת לומר שירה אמר הקב"ה מעשה ידי טובעין ביים ואתם אומרים שירה

Megillah 10b:26

And similarly, Rabbi Yoḥanan said: What is the meaning of that which is written: "And the one came not near the other all the night" (Exodus 14:20)? The ministering angels wanted to sing their song, for the angels would sing songs to each other, as it states: "And they called out to each other and said" (Isaiah 6:3), but the Holy One, Blessed be He, said: The work of My hands, the Egyptians, are drowning at sea, and you wish to say songs? This indicates that God does not rejoice over the downfall of the wicked.

דברים ט"ז:י'-י"א

(י) וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבָעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֹּת נֹדֶבֶת יָדֶךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: (יא) וְשָׂמַחְתָּ לְפָנָי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִתָּהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכּוֹן שְׁמוֹ שָׁם:

Deuteronomy 16:10-11

(10) Then you shall observe the Feast of Weeks for the LORD your God, offering your freewill contribution according as the LORD your God has blessed you. (11) You shall rejoice before the LORD your God with your son and daughter, your male and female slave, the Levite in your communities, and the stranger, the fatherless, and the widow in your midst, at the place where the LORD your God will choose to establish His name.

דברים ט"ז:י"ג-ט"ו

(יג) חַג הַסֹּפֹת תַעֲשֶׂה לָּךְ שָׁבַעַת יָמִים בְּאֶסְפָּךָ מִגֶּרְנֶךָ וּמִקִּבְּךָ: (יד) וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגְּךָ אִתָּהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וְהַלְוִי וְהַיְתוּם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: (טו) שָׁבַעַת יָמִים תַּחֲגַל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךָ שָׂמֵחַ:

Deuteronomy 16:13-15

(13) After the ingathering from your threshing floor and your vat, you shall hold the Feast of Booths for seven days. (14) You shall rejoice in your festival, with your son and daughter, your male and female slave, the Levite, the stranger, the fatherless, and the widow in your communities. (15) You shall hold a festival for the LORD your God seven days, in the place that the LORD will choose; for the LORD your God will bless all your crops and all your undertakings, and you shall have nothing but joy.

ויקרא כ"ג:מ'

(מ) וּלְקַחְתֶּם לָּכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדָּר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ־עֵבֶת וְעֵרְבֵי־נַחַל וְשָׂמַחְתֶּם לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שָׁבַעַת יָמִים:

Leviticus 23:40

(40) On the first day you shall take the product of hadar trees, branches of palm trees, boughs of leafy trees, and willows of the brook, and you shall rejoice before the LORD your God seven days.

ויקרא ט"ז:ל'

(ל) כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:

Leviticus 16:30

(30) For on this day atonement shall be made for you to cleanse you of all your sins; you shall be clean before the LORD.

תענית ל' ב:ח'

א"ר שמעון ב"ג לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיוה"כ: בשלמא יום הכפורים משום דאית ביה סליחה ומחילה יום שניתנו בו לוחות האחרונות

Taanit 30b:8

§ The mishna taught that **Rabban Shimon ben Gamliel said: There were no days as happy for the Jewish people as the fifteenth of Av and as Yom Kippur.** The Gemara asks: **Granted, Yom Kippur** is a day of joy **because it has** the elements of **pardon and forgiveness**, and moreover, it is the **day on which the last pair of tablets were given.**

משנה תורה, הלכות שבת ל':א'

(א) אַרְבָּעָה דְּבָרִים נֶאֱמָרוּ בְּשַׁבָּת. שְׁנַיִם מִן הַתּוֹרָה. וְשְׁנַיִם מִדְּבָרֵי סוּפְרִים וְהֵן מִפְּרָשִׁין עַל יְדֵי הַנְּבִיאִים. שַׁבְּתוֹרָה (שמות כ ז) "זָכוֹר" וְ (דברים ה יא) "שָׁמֹר". וְשַׁנְתְּפָרְשׁוּ עַל יְדֵי הַנְּבִיאִים כְּבוֹד וְעֹנֵג שְׁנַאֲמַר (ישעיה נח יג) "וְקִרְאתָ לְשַׁבָּת עֹנֵג וְלִקְדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד":

Mishneh Torah, Sabbath 30:1

(1) Four things have been enjoined regarding the Sabbath: two on biblical authority, and two on the authority of the sages and clearly expressed by the Prophets. The Torah says: *Remember* (Exodus 20:8) and *Observe* (Deuteronomy 5:12); the Prophets clearly speak of

Honor and Delight, as it is written: "Call the Sabbath a delight, and the Lord's sacred day an honor" (Isaiah 58:13).

Created with Sefaria